

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoPr/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8105215631
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8105215631.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa Q. A., A. E. XX/X, B. N. M., právne zastúpený JUDr. Emíliou Šimkulákovou, advokátkou Štefánikovo nám. 2, Spišská Nová Ves, proti odporcovi MS - Bau, spol. s.r.o., Vodná 18, Prešov, IČO: 36 458 791, právne zastúpený JUDr. Vlastimilom Klepáčom, advokátom, Krmanova 16, Košice, za účasti vedľajšieho účastníka: Sociálna Poisťovňa, Bratislava, pobočka Masarykova č. 1, Prešov, IČO: 30 807 484, o náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, o trovách konania, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 28C/279/2005-399 zo dňa 29.01.2015 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia 1.031.136 Sk spolu s 6 % úrokom z omeškania od 30.06.2005 do zaplatenia z dôvodu straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti z titulu pracovného úrazu a to za obdobie od 24.01.2003 do 24.01.2004. V priebehu konania požiadal o zmenu uplatnenej výšky náhrady straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti na sumu 27.888,29 Eur z titulu istiny spolu so 6 % úrokom z omeškania od 30.06.2005 do zaplatenia. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 28C/279/2005-358 zo dňa 27.11.2013 bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 615,14 Eur z titulu istiny spolu so 6 % úrokom z omeškania od 30.06.2005 do zaplatenia z titulu náhrady straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti. V prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. Súd vyslovil, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Na základe podaného odvolania vedľajším účastníkom, ako aj navrhovateľom, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 4CoPr/2/2014-383 zo dňa 15.10.2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 4CoPr/6/2014-396 zo dňa 16.12.2014, bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený vo výroku o priznaní 6 % úroku z omeškania zo sumy 615,16 Eur od 30.06.2005 do zaplatenia vo výroku, ktorým bol v prevyšujúcej časti návrh zamietnutý.

Následne súd citoval ustanovenia § 151 ods. 3, § 142 ods. 1, § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že pri skúmaní podmienok existencie hodných osobitného zreteľa zohľadnil nielen to, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale zohľadňoval aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Súd dôkladne preskúmal všetky okolnosti na strane oboch účastníkov konania, ktoré by svojim charakterom mohli odôvodňovať aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, tak ako to definuje citované ustanovenie § 150 Občianskeho súdneho poriadku. U navrhovateľa súd zohľadnil nielen okolnosti danej veci, ale najmä jeho osobné, majetkové a sociálne pomery, pri skúmaní ktorých aj z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov týkajúceho sa účastníkov konania vedeného pod sp. zn. 20C/64/2003 zistil, že navrhovateľ je vo veku 35 rokov, na vrchole svojich pracovných síl, pričom dňa 24.01.2002 utrpel ťažký pracovný úraz s trvalými následkami, v dôsledku ktorého bol uznaný za čiastočne invalidného s celoživotnými pracovnými a spoločenskými

obmedzeniami. V dôsledku pracovného úrazu došlo u navrhovateľa k zníženiu pracovnej schopnosti, resp. jeho nespôsobilosti dosahovať rovnaký zárobok, ako pred poškodením, keďže v dôsledku zmeny jeho zdravotného stavu nie je už schopný uchádzať sa o zamestnanie zodpovedajúce jeho vzdelaniu a pracovným skúsenostiam. Na strane odporcu súd zohľadnil okolnosti danej veci, ako aj majetkové pomery, teda zamestnávateľa, u ktorého sa pracovný úraz stal. Vychádzal zo skutočností, že odporca je podnikateľským subjektom, ktorého základné imanie predstavuje 6.640 Eur. Na strane navrhovateľa zohľadnil sociálnu, zdravotnú a majetkovú situáciu spojenú s nepriaznivým zdravotným stavom, ktorá predstavuje podľa názoru súdu prvého stupňa výrazné obmedzenie jeho schopnosti znášať trovy konania. Uloženie povinnosti nahradiť odporcovi trovy konania považoval súd za nesprávne a nespravodlivé. Na druhej strane súd zvažil majetkové pomery odporcu, ktorého záujem o náhradu trov konania by vzhľadom na jeho postavenie úspešného účastníka mohol byť aplikáciou ustanovenia § 150 Občianskeho súdneho poriadku dotknutý. Súd vychádzal z presvedčenia, že nepriznanie trov konania pre odporcu ako podnikateľa, vzhľadom na jeho solventnosť nepredstavuje žiadne závažné obmedzenie jeho podnikateľskej činnosti, resp. nebude mať nepriaznivý dopad na jeho platobnú neschopnosť a rozvoj podnikateľských aktivít. Významný nepomer v majetkovom postavení navrhovateľa a odporcu v spojení so zhoršenou sociálnou situáciou navrhovateľa a jeho nepriaznivým zdravotným stavom, súd považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa. Z tohto dôvodu náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie právny zástupca odporcu. Namietal nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na to, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je jasné, na základe ktorých skutočností mal súd preukázané, že majetkové pomery navrhovateľa sú okolnosťou pre aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a dôvodom, aby odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania. Podľa informácií, ktoré má odporca k dispozícii bolo navrhovateľovi v r. 2006 vyplatených 703.425 Sk a v r. 2011 suma 55.244 Eur. Podľa odporcu na strane navrhovateľa práve z dôvodu okolností danej veci, kedy navrhovateľ evidentne nemal nárok na zaplatenie uplatnenej sumy voči odporcovi, ako aj vzhľadom na majetkové pomery navrhovateľa, ktorému za posledné obdobie bola vyplatená suma viac ako 78.000 Eur čo je 103,99 násobok priemerného mesačného platu v Prešovskom kraji, nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by odporcovi nemala byť priznaná náhrada trov konania. Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a priznať odporcovi náhradu trov konania vo výške 5.736,20 Eur.

Právna zástupkyňa navrhovateľa sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov zaručených Ústavou Slovenskej republiky v súlade s právom na spravodlivý súdny proces zaručený čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Z procesného hľadiska je súd svojou činnosťou povinný zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku poukázal len na všeobecné dôvody, ktoré považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré úspešnému odporcovi v konaní výnimočne náhradu trov konania nepriznal. Z obsahu spisu nevyplýva, že

by súd prvého stupňa pred rozhodnutím o trovách konania náležite skúmal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by vyplývali z obsahu spisu. Len všeobecné porovnanie postavenia navrhovateľa ako fyzickej osoby - občana a okolnosti dané veci, t.j. pracovného úrazu, v dôsledku ktorého došlo k zníženiu pracovnej schopnosti u navrhovateľa a na strane odporcu postavenie právnickej osoby a jeho výška základného imania, nemožno považovať za splnenie zistenia existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tieto nesprávne skutkové zistenia preto odvolací súd považoval za dôvodné, vrátane právneho posúdenia z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu pre aplikáciu ustanovenia § 150 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti účastníka za výsledok v spore vyplývajúcej z ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o trovách konania je súčasťou práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky v súlade s právom na spravodlivý súdny proces zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodnutie o trovách konania musí byť logickým ukončením celého súdneho procesu, a preto súd pri rozhodovaní o trovách konania musí dôkladne zvážiť všetky okolnosti prípadu a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Uplatnená námietka týkajúca sa nepreukázania existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, na základe ktorých konkrétnych skutočností súd na túto okolnosť prihliadal a aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, preto bola opodstatnená.

Z tohto dôvodu odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) Občianskeho súdneho poriadku a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní je úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o trovách konania s tým, že je potrebné zohľadniť výsledok rozhodnutia vo veci samej, okolnosti, ktoré viedli účastníka k uplatneniu nároku, ďalej jeho sociálne, majetkové a osobné pomery, ako aj ďalšie pomery oboch účastníkov konania. Tvrdenie odporcu o vyplatení finančných prostriedkov navrhovateľovi z titulu pracovného úrazu je potrebné preukázať, ako aj zohľadniť pri posudzovaní celkových majetkových pomerov navrhovateľa. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že je povinnosťou súdu vytvoriť pre účastníkov procesný priestor na to, aby sa vyjadrili k eventuálnemu uplatneniu moderačného práva podľa § 150 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd pri rozhodovaní o trovách konania túto aplikáciu zvažuje, prípadne znášali tvrdenia či dôkazné návrhy, ktoré by mohli aplikáciu tohto ustanovenia ovplyvniť. Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku je súd povinný interpretovať i z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavne garantovaných základných práv a slobôd účastníka konania, ktorého súčasťou je i právo na náhradu trov konania.

Účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, nemožno s odvolaním sa na ustanovenie § 150 Občianskeho súdneho poriadku nepriznať náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania o určitom druhu nároku. Jeho použitie musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa, ktorý bude opätovne rozhodovať o trovách konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.